

YZM 3102 İşletim Sistemleri

Yrd. Doç. Dr. Deniz KILINÇ

Celal Bayar Üniversitesi Hasan Ferdi Turgutlu Teknoloji Fakültesi Yazılım Mühendisliği

BÖLÜM – 8

Hafıza Yönetimi Bölümünde,

- Giriş
- Temel Donanım Yapısı
- Adres Bağlaması
- Mantıksal ve Fiziksel Adres
- Takaslama (Swapping)
- Bitişik Hafıza Atama
- Segmentation
- Paging

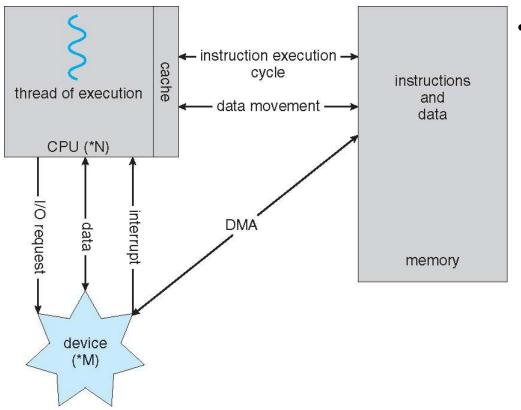
konularına değinilecektir.

Giriş

- Modern bilgisayar sistemlerinin çalışmasında hafıza merkezi role sahiptir.
- Hafıza, her birisi kendi adresine sahip olan çok sayıda byte alanına sahiptir. Diğer bir değişle hafıza Word/byte dizisidir.
- CPU, program counter (PC) değerine göre hafızadan bir komutu fetch eder.
- Hafızadan alınan komutlar, bir veya birden fazla parametre için hafıza erişimi (operand) gerektirebilirler.
- Komutun çalıştırılmasından sonra <u>elde edilen sonuç</u> hafızaya tekrar yazılabilir.

Von Neumann Mimarisi

 Von Neumann mimarisine dayalı komut işleme çevrimi (instruction - execution cycle)

Von Neumann
 mimarisi tek bir veri
 yolu üzerinden komut
 ve verilerin
 iletişimini yapan
 işlemci, bellek, ve
 giriş/çıkış
 birimlerinden oluşur.

Von Neumann Mimarisi (devam...)

- İlk olarak <u>bellekteki komut getirilerek</u> (**fetch**), komut kayıtçısına (**instruction register**) saklanır.
- Daha sonra komut decode edilerek; bellekteki gerekli operandlar bellekten getirilir ve bazı dahili kayıtçılarda saklanır.
- Operandlar üzerindeki komutlar çalıştırıldıktan sonra, işlem sonucu tekrar belleğe yazılır.
- <u>Dikkat:</u> Ana bellek birimi sadece bellek adres bilgilerini (stream) görür. Onların nasıl ve ne için oluştuğunu bilmez ve ilgilenmez.

Temel Donanım Yapısı

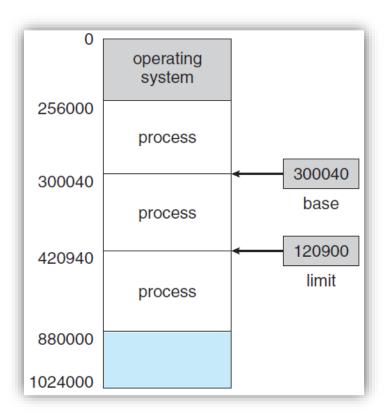
- Main memory ve genel amaçlı kayıtçılar (general purpose registers), CPU tarafından adreslenen genel amaçlı kayıt alanlarıdır.
- Makine komutlarında hafıza adresini parametre (operand) olarak alan komutlar vardır, ancak disk adresini alan komutlar yoktur.
- CPU'nun ihtiyaç duyduğu veri veya komut hafızada değilse, öncelikle hafızaya alınmalıdır.
- CPU içerisindeki register'lara genellikle bir cycle ile erişilebilmektedir.
- Hafızaya erişimi bus üzerinden yapılır ve register'a göre oldukça uzun süre gerektirir.
- <u>Hafıza ile CPU arasına</u> *çok daha hızlı* ve CPU'ya yakın bir saklama alanı oluşturulur(cache).

Temel Donanim Yapisi (devam...)

- Diğer kullanıcı proseslerin başka bir prosese ayrılan alana erişiminin engellenmesi gereklidir.
- Çok kullanıcılı sistemlerde <u>bir kullanıcı prosesine</u> <u>başka kullanıcının erişiminin</u> de <u>engellenmesi</u> gereklidir.
- Bu tür koruma işleri donanımsal düzeyde yapılır.
 İşletim sistemi düzeyinde yapıldığında performans düşer.
- Her proses **kendisine ait** <u>ayrı bir hafıza alanına</u> sahiptir.
- Böylelikle, prosesler birbirinden ayrılmış olur ve birden fazla proses eşzamanlı çalıştırılabilir.

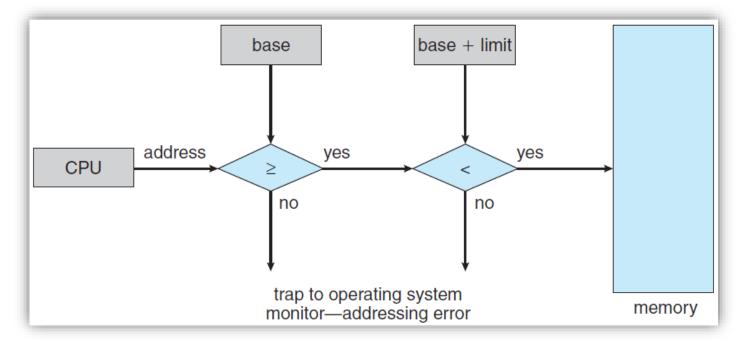
Temel Donanım Yapısı (devam...)

• Bir proses için <u>ayrılan alanın</u> başlangıç adresi (base register) ve boyutu (limit register) belirlenmelidir.

Temel Donanim Yapisi (devam...)

- Hafıza alanının korunması donanımla gerçekleştirilebilir.
- Kullanıcı modunda istek yapılan her hafıza adresinin base ile <u>base + limit</u> aralığında olduğu <u>kontrol edilir</u>.

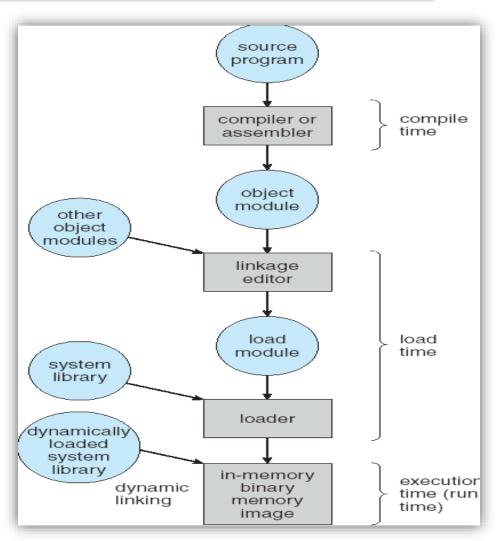

Adres Bağlaması (Binding)

- Bir program disk üzerinde binary dosya olarak bulunur.
- Bir programın çalıştırılabilmesi için hafızaya alınması gereklidir.
- Bir proses, <u>disk üzerinden → hafızaya alınmak</u> için kuyruğa alınır (<u>input queue</u>).
- Bir proses, hafızaya yerleştikten sonra komutları çalıştırır veya hafızadaki veri üzerinde işlem yapar.
- Prosesin çalışması <u>tamamlandığında</u> kullandığı <u>hafıza</u> <u>alanı boşaltılır</u>. *Sonraki program* yüklenir ve işletilir.
- Kullanıcı programı *çalışmadan önce* ve *çalışması* süresince farklı aşamalardan ve durumlardan geçer.

Adres Bağlaması (Binding) (devam...)

- Kaynak programda adres genellikle semboliktir (count).
- Compiler bu adresleri
 yeniden yerleştirilebilir
 (relocatable) adreslere
 dönüştürür (Örn.:
 program başlangıcından
 itibaren 14.byte).
- Linkage editör veya loader, bu adresleri mutlak (absolute) adreslere dönüştürür (Örn.: 74014).

Adres Bağlaması (Binding) (devam...)

Adres Atama Türleri

- Belleğe yerleştirilen programların adres atamaları

 (a)programlama,
 (b)derleme (compile),
 (c)yükleme

 (load) ve (d)çalışma (execution) zamanlarında gerçekleşir.
- (a)Program yazılırken tüm adres atamaları belirlenmiş ise *programlama anında* adres atamaları yapılmış olur.
- (b)Derleme anında adres ataması, programda bulunan sembolik adreslerin derleyici tarafından fiziksel adrese dönüşümü ile sağlanır.
- Başlangıç adresi değiştiğinde programın yeniden derlenmesi gerekir.

Adres Bağlaması (Binding) (devam...)

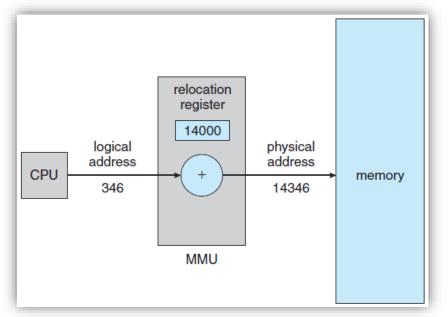
- (c) Yükleme zamanında adres ataması, derleyicinin ürettiği göreceli adreslerin, programın yüklenmesi sırasında mutlak adrese çevrilmesi ile gerçekleşir.
- Başlangıç adresi değiştiğinde <u>kodun sadece yeniden</u> <u>yüklenmesi</u> gerekir.
- (d)Çalışma anında adres atamasında ise, <u>yüklenen program</u> hala göreceli adresleri kullanmaktadır ve bu adresler <u>işlemci</u> donanımı tarafından mutlak adreslere dönüştürülür.
- Çalışma anında adres ataması, çalışma süresince bir bellek alanından diğerine taşınabilen prosesler için kullanışlıdır. Bu nedenle **işletim sistemlerinde genelde bu yöntem tercih edilir**.
- Çalışma anında adres ataması yönteminde mantıksal adrese sanal adres de denir.

Mantiksal ve Fiziksel Adres

- <u>CPU tarafından oluşturulan adres</u> **mantıksal adres** (**logical address**) olarak adlandırılır.
- <u>Hafıza biriminin gördüğü adres</u> **fiziksel adres** (**physical address**) olarak adlandırılır.
- Compile-time veya load-time adres bağlama işlemleri **mantıksal veya fiziksel adres üretir**.
- Execution-time adres binding ise **sanal adrestir** (virtual address) (page number + offset).
- Run-time'da sanal adresin → fiziksel adrese dönüştürülmesi donanım bileşeni (memory-management-unit, MMU) tarafından yapılır.
- Base-register <u>fiziksel adrese dönüştürme</u> için kullanılan *donanım bileşenidir*.

Mantiksal ve Fiziksel Adres (devam...)

• Base-register (relocation register) değeri, CPU'nun hesapladığı adrese eklenir.

• Kullanıcı programı <u>hiçbir zaman</u> fiziksel adresi bilmez. Mantıksal adres: [0, 0+max] aralığında, fiziksel adres: [R, R+max] aralığındadır.

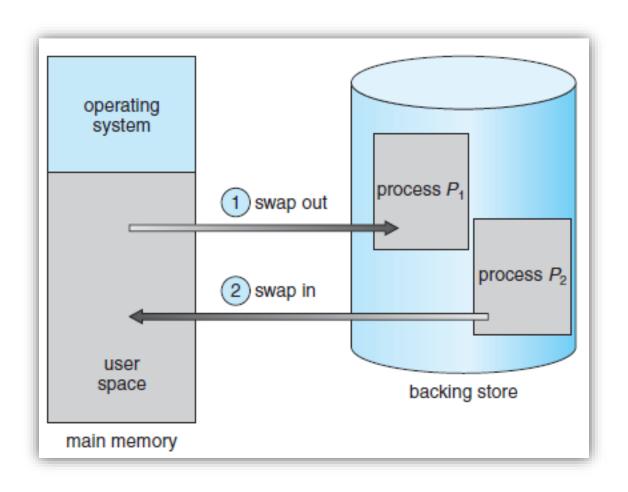
Dinamik Yükleme

- Bir programın tamamı hafızaya yüklenmez gerektikçe modül (blok) halinde yüklenir (dynamic loading).
- Önce main program hafızaya yüklenir ve çalıştırılır.
- Bir program parçası (routine) çalışırken başka routin'i çağırdığında, hafızada yüklü değilse loader tarafından yüklenir.
- Çok büyük boyuttaki programların çalıştırılması için hafiza yönetimi açısından fayda sağlar.
- <u>Sık kullanılmayan</u> rutin'lerin (hata yordamları) hafızada sürekli bulunmasını engeller.

Swapping – Takaslama

- Bir proses çalışmak için hafızada olmak zorundadır.
- Bir proses <u>geçici olarak diske</u> (<u>backing store</u>) <u>aktarılabilir</u> ve <u>tekrar hafızaya alınabilir</u> (<u>swapping</u>).
- Ready queue (hazır kuyruğu), CPU'da çalıştırılmak üzere bekleyen prosesleri tutar.
- CPU scheduler bir prosesi çalıştırmaya karar verdiğinde dispatcher'ı çağırır.
- Dispatcher, çalışacak prosesin hazır kuyruğunda olup olmadığını kontrol eder ve kuyrukta ise çalıştırır.
- Kuyrukta değilse ve hafızada yeterli yer yoksa başka bir prosesi hafızadan atar (swap out) ve istenen prosesi yükler (swap in).

$Swapping-Takaslama\ {\tiny (devam...)}$

Swapping – Takaslama (devam...)

- <u>İki prosesin yer değiştirmesi</u> context-switch işlemini gerektirir ve uzun süre alır.
- 100 MB'lık bir prosesin 50MB/sn hızındaki bir diske kaydedilmesi için 2sn gerekir. İki prosesin yer değiştirmesi 4sn süre alır.
- Proseslerin dinamik hafıza gereksinimleri için request_memory() ve release_memory() sistem çağrıları kullanılır.
- Bir prosesin swap out yapılabilmesi için tüm <u>işlemlerini</u> <u>bitirmesi zorunludur</u>.
- Bir proses <u>I/O kuyruğunda bekliyorsa</u> veya <u>başka bir</u> <u>işlem sonucunu bekliyorsa swap out yapılamaz</u>.
- Modern işletim sistemleri <u>hafıza</u> eşik değerin altına düşmeden swapping <u>yapmaz</u>.

Bitişik Hafıza Atama

- Main memory <u>hem işletim sitemini</u> hem de <u>kullanıcı</u> <u>programlarını</u> yerleştirmek zorundadır.
- Bitişik hafıza atama yönteminde hafıza iki parçaya ayrılır:
 - a) İşletim sisteminin yerleştiği kısım
 - b) Kullanıcı proseslerinin yerleştiği kısım
- İşletim sistemi hafızanın başlangıcına veya sonuna yerleşebilir.
- Interrupt vector table düşük adrese veya yüksek adrese yerleştirilebilir.
- İşletim sistemi ile **interrupt vector tablosu** genellikle **aynı tarafa** yerleştirilir.
- Bitişik hafıza atama yönteminde bir **proses için ayrılan alan** *tek bölümden oluşur* ve *sonraki proses* için ayrılan <u>yere</u> *kadar devam edebilir*.

- Bir prosese, <u>hafıza alanı atama</u> *işletim sistemine göre farklı şekillerde* yapılabilir: a)fixed-sized ve b)variable partitions.
- a) Hafıza, çok sayıda, sabit boyutta küçük parçaya ayrılabilir (fixed-sized partitions) ve her parça bir prosesi içerebilir (multiple partition).
 - Multiprogramming sistemlerde, eşzamanlı çalışan program sayısı partition sayısına bağlıdır.
 - Bir partition boşaldığında, hazır kuyruğunda bekleyen bir proses seçilerek partition atanır.
 - IBM OS/360 işletim sistemi kullanmıştır günümüzde kullanılmamaktadır.

- b) Değişken parçalı (variable-partition) yönteminde işletim sistemi hafızanın boş ve dolu olan parçalarını bir tabloda tutar.
 - Bu yöntemde, her prosese farklı boyutta parça ayrılabilir.

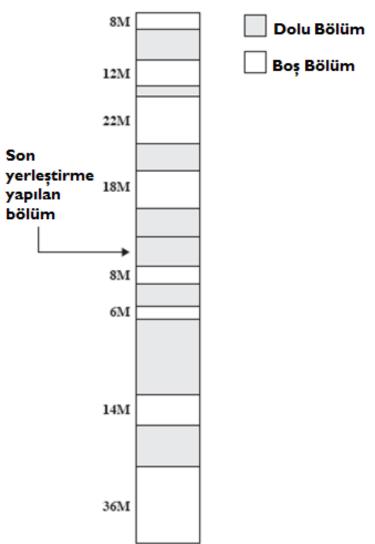
- Bir proses sisteme girdiğinde ihtiyaç duyacağı hafıza alanı ayrılabilirse <u>hafızaya yüklenir</u> ve CPU'yu beklemeye başlar.
- Bir proses sonlandığında, ayrılan hafıza alanı serbest bırakılır.
- Herhangi bir anda, işletim sisteminde *kullanılabilir hafıza* blokları listesi ile proseslerin giriş kuyruğu kümeleri vardır.
- Kuyruğun başındaki proses için kullanılabilir yeterli alan yoksa beklenir veya <u>kuyruktaki prosesler taranarak</u> boş alana uygun olan varsa seçilir.
- Hafızadaki boş alanların birleştirilmesi, prosese uygun alanın oluşturulması, serbest bırakılan alanların birleştirilmesi işlemleri dynamic storage allocation problem olarak adlandırılır.

- Dynamic storage allocation problemi için 3 farklı çözüm kullanılabilir:
 - 1. First fit: Yeterli boyuttaki <u>ilk boş alan atanır</u> ve listede kalan kısım aranmaz.
 - 2. Best fit: Yeterli boyutta alanların en küçüğü seçilir. Tüm liste aranır.
 - 3. Worst fit: Yeterli boyuttaki alanların en büyüğü seçilir. Tüm liste aranır.
- Simülasyonlarda, alan atama süresinin **first fit ile**, hafıza alanı kullanma verimliliğinin best fit ile daha iyi olduğu görülmüştür.
- First fit yöntemi, best fit ve worst fit'e göre daha kısa sürede atama gerçekleştirmektedir.

- Prosesler hafızaya yüklenirken ve atılırken <u>hafıza alanları</u> sürekli parçalanır (fragmentation).
- Bir proses için yeterli alan olabilir, ancak bunlar küçük parçalar halinde dağılmış durumda olabilir.
- En kötü durumda her iki proses arasında boş kısım olabilir.
- First fit ile yapılan istatistiksel analize göre, N tane kullanılmış blok için N/2 tane boş blok oluşur.
- Bu durumda hafızanın *1/3 kısmı kullanılamaz*. Buna %50 kuralı (50-percent rule) denir.
- Fragmentation <u>cözümünde</u> küçük bloklar yer değiştirilerek büyük blok elde edilir (fazla süre gerektirir).
- Segmentation ve paging yaklaşımları fragmentation çözümünde etkindir.

Örnek 1

- Ana bellekteki boş ve dolu bölümlerin yan tarafta göründüğü gibi olduğunu varsayınız.
- 16M'lık bir yerleştirme isteğini first fit (ilk uygun), best fit (en iyi uygun) ve worst fit (en büyük uygun) yer algoritmasına göre belleğe yerleştiriniz.

önce

BOŞLUK 1	BOŞLUK	2 BOŞLUK 3	BOŞLUK 4	BOŞLUK 5	BOŞLUK 6	BOŞLUK 7	BOŞLUK 8
20 K	8 K	40 K	36 K	14 K	18 K	24 K	30 K

Örnek 2

- Ana bellekte sırayla yukarıdaki boş bölümlerin olduğunu varsayınız.
- 24K, 20K ve 18K'lık bellek kullanım istekleri için sırasıyla hangi boşlukların kullanılacağını ve oluşacak parçalanmaları (fragmentation) aşağıdaki algoritmaları kullanarak belirtiniz.
 - First Fit Algoritması
 - Best Fit Algoritması
 - Worst Fit Algoritması

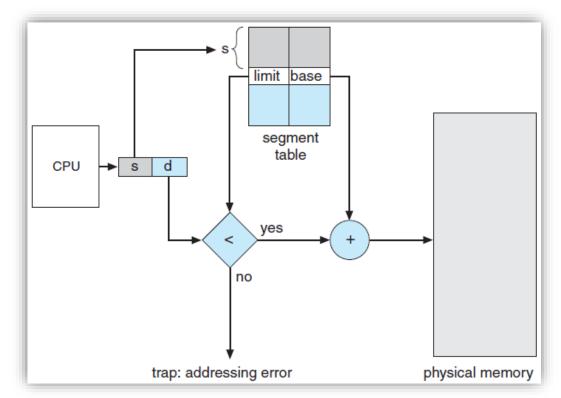
Segmentation

- Segmentation yaklaşımda, her segment bir <u>isme</u> ve <u>uzunluğa</u> sahiptir.
- Bir <u>mantıksal adres:</u> segment adı ile offset (segment içerisindeki konumu) değerini belirler.

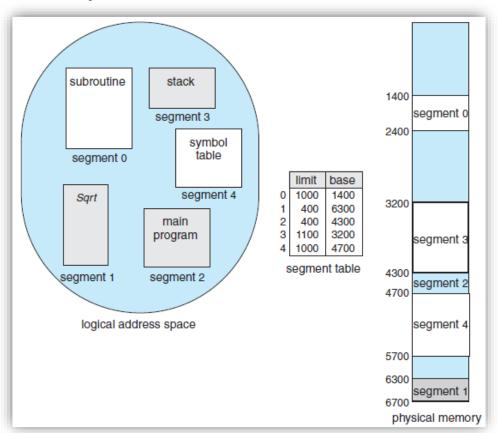
<segment number (ad), offset>

- Bir C derleyicisi aşağıdakiler için *ayrı ayrı segment* oluşturabilir:
 - Program kodu
 - Global değişkenler
 - Heap (nesneler yerleştirilir)
 - Stack (threadler kullanır, lokal değişkenler, call/return)
 - Standart C kütüphanesi
- Derleme sırasında, derleyici <u>segment atamalarını</u> gerçekleştirir.

- Segment ve offset adresiyle <u>iki boyutlu adresleme</u> yapılır.
- Hafıza adresleri *tek boyutludur* ve *dönüştürme işlemi* gereklidir.

 Aşağıda <u>5 segment vardır</u> ve aşağıdaki gibi yerleştirilmiştir.

Soru:

- Segment tablosunun yandaki gibi olduğunu varsayınız.
- Aşağıdaki mantıksal adreslerin (segment no, ofset) **fiziksel adres** karşılıklarını bulunuz.

a)(0,	198)
b)(2,	156)
c)(1,	530)
d)(3,	455)
e)(0,	252)

Seg.No	Taban Adr.	Uzunluk
0	660	248
1	1752	422
2	222	198
3	996	604

 Fiziksel adresi hesaplamak için aşağıdaki formül kullanılabilir:

 $Fiziksel\ Adres(FA)=Kesim\ Taban\ Adresi\ (TA)+Ofset\ (d)$

Seg.No	Taban Adr.	Uzunluk
0	660	248
1	1752	422
2	222	198
3	996	604

Cevap:

- İlk olarak her mantıksal adresin hangi segmentte olduğu segment tablosu kullanılarak bulunmalı ve ofset değeri bu segmentin uzunluğu ile karşılaştırılmalıdır.
- Eğer ofset küçükse fiziksel adres hesaplanmalı, değilse bellek erişim hatası oluşturulmalıdır.

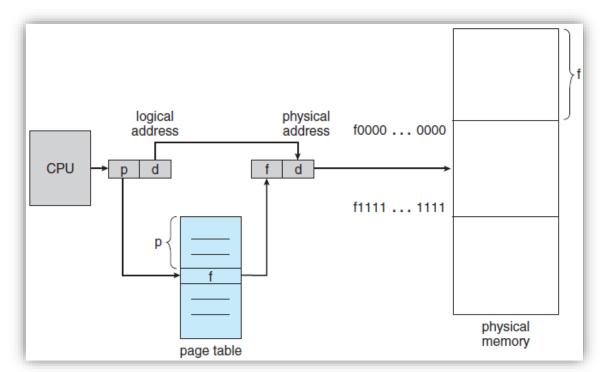
	Mantiksal adres	Fiziksel adres		
a)	(0, 198)	198 < 248	660 + 198 = 858	
b)	(2, 156)	156 < 198	222 + 156 = 378	
c)	(1, 530)	530 ≮ 422	bellek erişim hatası	
d)	(3, 455)	455 < 604	996 + 455 = 1451	
e)	(0, 252)	252 ≮ 248	bellek erişim hatası	

Paging

- Segmentation ile bir prosese atanan fiziksel adres alanının bitişik olmamasına izin verilir.
- Paging ile segmentation'da olduğu gibi proseslere bitişik olmayan hafıza adresleri atanabilir.
- Paging yönteminde,
 - <u>Fiziksel hafıza:</u> frame adı verilen küçük bloklara bölünür.
 - Mantıksal hafıza: ise aynı boyutta page adı verilen bloklara bölünür.
- Bir proses çalıştırılacağı zaman, <u>kaynak kodu</u> diskten alınarak > hafızadaki frame'lere yerleştirilir.
- Mantıksal adres alanı ile fiziksel adres alanı <u>birbirinden</u> ayrıştırılmış durumdadır.

Paging (devam...)

- CPU tarafından oluşturulan her adres <u>iki parçaya ayrılır:</u> page number(p) ve page offset(d).
- Page number: page table içerisindeki indeks değeri için kullanılır.
- Page table: her sayfanın <u>fiziksel hafızadaki</u> base adresini içerir.

Paging (devam...)

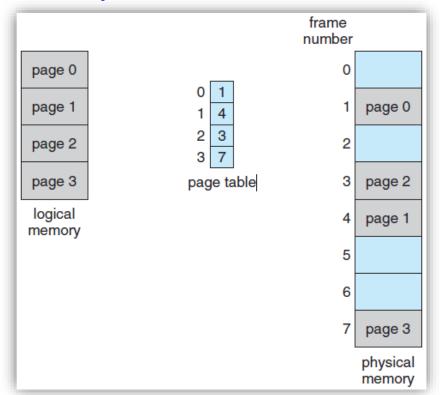
- Mantıksal adres boyutu 2^m, fiziksel adres (offset) boyutu 2ⁿ byte ise, sayfa numarası için soldaki m-n bit, offset değeri için sağdaki n bit alınır.
- Aşağıda örnek mantıksal adres görülmektedir.

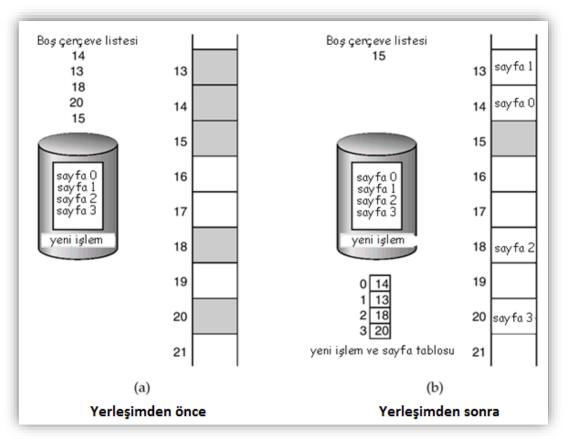
- **p:** fiziksel bellekteki her bir sayfanın taban adresini tutan sayfa tablosundaki göstergedir.
- **d:** taban adresi ile birleştirilerek fiziksel bellekte sayfanın içerisindeki yerin belirlenmesinde kullanılır.

Paging (devam...)

- Page size, <u>donanım tarafından</u> <u>mikroişlemci</u> <u>mimarisinde</u> belirlenir.
- Page size 512 byte ile 1 GB arasında olabilir.

• İşletim sistemi bu yöntemi kullanırken, **boş çerçevelerin** de listesini tutar.

Örnek

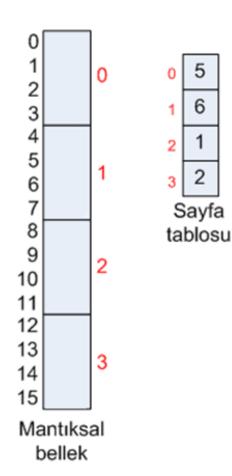
- 4 bayt uzunluğunda sayfalardan oluşan 32 baytlık bir bellek olduğunu varsayınız. Sayfa tablosu yanda verilmiştir. Aşağıdaki mantıksal adresler için fiziksel adresleri bulunuz.
 - a) 0
 - b) 3
 - c) 4
 - d) 13
- Fiziksel adresi hesaplamak için aşağıdaki formül kullanılabilir:
- Fiziksel adres (FA) = Cerceve Numarası (CN) * Cerceve Boyutu (CB) + Ofset (O)

Sayfa

tablosu

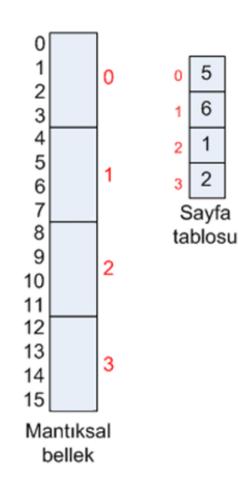
Örnek (devam...)

- İlk olarak **mantıksal belleğin** çizilmesi gerekir.
- Ardından sayfa boyutuna göre belleğin bölünmesi ve her bir mantıksal adresin sayfa numarası ve sayfa ofsetinin hesaplanması gerekir.
- Sayfa numarası, sayfa tablosundan çerçeve numarasını bulmak için kullanılacaktır.

Örnek (devam...)

- a) 0
- sayfa numarası=0
- sayfa ofseti=0
- 0 numaralı sayfanın bulunduğu çerçeve numarası=5
- FA=ÇN*ÇB+O
- FA=5*4+0=20

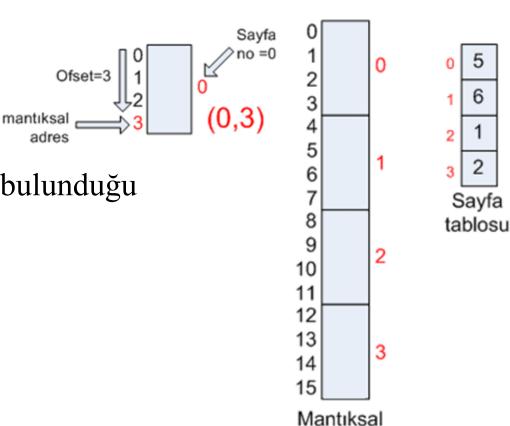
Ofset=0

mantiksal adres Sayfa

(0,0)

Örnek (devam...) b) 3

- sayfa numarası=0
- sayfa ofseti=3
- 0 numaralı sayfanın bulunduğu çerçeve numarası=5
- FA=ÇN*ÇB+O
- FA=5*4+3=23

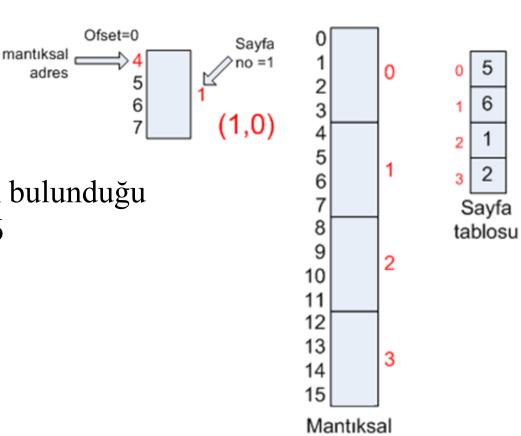

bellek

Örnek (devam...)

c) 4

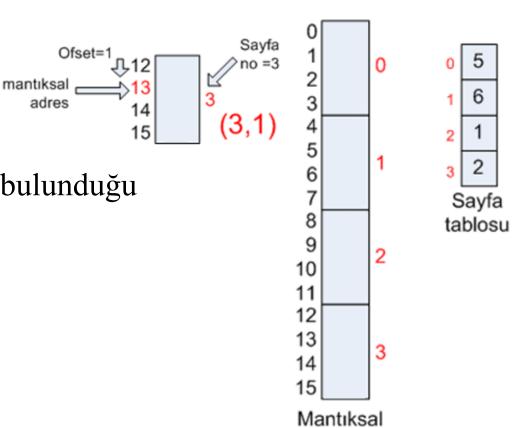
- sayfa numarası=1
- sayfa ofseti=0
- 1 numaralı sayfanın bulunduğu çerçeve numarası=6
- FA=ÇN*ÇB+O
- FA=6*4+0=24

bellek

Örnek (devam...) d) 13

- sayfa numarası=3
- sayfa ofseti=1
- 3 numaralı sayfanın bulunduğu çerçeve numarası=2
- FA=ÇN*ÇB+O
- FA=2*4+1=9

bellek

- Paging ile fragmentation oluşabilir.
 - o Page size = 2048 byte
 - \circ Proses size = 72766 byte
 - o Gerekli alan = 35 sayfa + 1086 byte
 - 1086 byte 36. sayfaya yerleştirilir.
 - Kullanılmayan alan 2048 1086 = 962 byte
- 36. sayfada 962 byte boş alan kalır.
- En kötü durumda 1 byte kalır ve ayrı sayfaya yerleştirilir.
- Boş alan 2048 1 = 2047 byte olur.

- 32-bit CPU'da genellikle 32-bit ile page table adresi verilir.
- 2³² adet fiziksel page frame bulunur.
- Bir frame boyutu 4 KB (2^{12}) ise,Toplam adreslenebilir fiziksel hafıza = $2^{32} * 2^{12} = 2^{44}$ olur (16 TB).
- Bir proses sisteme çalışmak için geldiğinde, *gerekli sayfa* sayısı belirlenir.
- Prosesin her sayfası bir frame'e ihtiyaç duyar.
- Toplam n sayfa varsa, en az n tane frame boş olmalıdır.
- Her sayfa bir frame'e yerleştirilir ve frame numarası page table'a kaydedilir.
- Programcı prosesin adresini <u>tek ve bitişik</u> olarak görür. *Frame eşleştirmesini* **işletim sistemi yapar**.

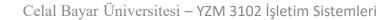
Translation look-aside buffer (TLB)

- Her işletim sistemi **page table** saklamak için *kendine özgü yöntem* kullanır.
- Bazı işletim sistemleri **her proses için <u>ayrı page table</u>** kullanır.
- Her page table için pointer ayrı bir register'da tutulur.
- Her page table için *bir grup register* oluşturulur.
- Modern bilgisayarlarda page table çok büyüktür (Örn.: 1 milyon giriş).
- Bu durumda page table için register oluşturulması mantıklı değildir.
- table'ın **hafızada tutulması** halinde, her adres değişikliğinde hafıza erişimi gerekli olur (performans düşer).
- Mikroişlemcilerde, <u>küçük boyutta</u> ve <u>hızlı donanımsal</u> önbellek (translation look-aside buffer) ile bu problem çözülür. Celal Bayar Üniversitesi – YZM 3102 İşletim Sistemleri

Translation look-aside buffer (TLB)

- TLB içerisindeki her giriş satırı page number ile frame number değerlerini tutar.
- Bir mantıksal adres geldiğinde, *page number* tüm TLB içerisinde <u>aranır</u> (full associative).
- Page number değeri **bulunursa**, ilgili satırdaki <u>frame number</u> değeri alınarak *hafızada ilgili sayfaya gidilir*.
- TLB içerisinde <u>bulunamayan</u> page number için <u>page table'a</u> gidilir.
- Page table'dan alınan <u>frame number</u> ile <u>page number</u> değeri TLB'ye kaydedilir.
- TLB <u>dolu ise</u> replacement algoritması (least recently used *LRU*, round robin, random) ile seçilen satır silinerek yerine yazılır.

İYİ ÇALIŞMALAR...

Yararlanılan Kaynaklar

Ders Kitabı:

 Operating System Concepts, Ninth Edition, Abraham Silberschatz, Peter Bear Galvin, Greg Gagne

Yardımcı Okumalar:

- İşletim Sistemleri, Ali Saatçi
- Şirin Karadeniz, Ders Notları
- İbrahim Türkoğlu, Ders Notları
- M. Ali Akcayol, Gazi Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümü
- BTEP205 İşletim Sistemleri